

nu til Bergen. Som jeg ogsaa fremhævede, da jeg første Gang havde Ordet her i Salen vedrørende denne Sag, føler jeg mig fuldt og fast overbevist om, at en hurtig direkte Forbindelse med Færøerne og Island vil være af ganske overordentlig stor Betydning for hele Forholdet til Færøerne og Island. Jeg tror, at de Ofre, der skal bringes, vil være smaa i Forhold til de Fordele, der opnaas. For øvrigt forekommer det mig, at vi ikke udelukkende kan omregne disse Fordele i Kroner og Øre, ogsaa Forhold af ikke materiel Art spiller med ind.

Jeg er ingeniørlunde blind for, at Staten under de forhaandenværende Forhold maa være meget varsom med Hensyn til nye Udgifter. Jeg havde haabet, at man snart kunde faa en Toldtraktat med Spanien, hvorved den af mig i min tidligere Tale omtalte Toldgodtgørelse paa rundt regnet op imod en halv Million Kroner om Aaret kunde spares, og det var, som jeg nævnte, min Tanke, at en Del af det Beløb, der herved blev sparet, kunde anvendes til Forbedring af Ruten paa Færøerne og Island; jeg haaber vedblivende, at det indenfor et overskueligt Tidsrum vil lykkes den højtærede Udenrigsminister at faa Traktatsspørgsmaalet ordnet paa tilfredsstillende Vis, saaledes at disse mange Penge kan blive frigjort og derefter anvendt i hvert Fald delvis til Forbedring af Færø-Island-Forbindelsen. Naar Det Forenede Dampskibsselskab har meddelt den højtærede Justitsminister, at de Skibe, der for Tiden er sat ind i Island-Færø-Ruten, fuldt ud er i Stand til at besørge Trafikken, vil jeg hertil sige, at saafremt man ved Besørgelsen af Trafikken blot ser hen til, at den Mængde Gods og det Antal Passagerer, der er bestemt til og fra Færøerne og Island, ogsaa transporteres, saa er Meddelelsen rigtig, idet Forholdet for Tiden, som jeg allerede tidligere har meddelt, er det, at man vel udfører færre Rejser, men til Gengæld har større Baade og følgelig kan transportere maaske lige saa meget Gods og lige saa mange Passagerer nu som i tidligere Tid — bortset fra, at den norske Rute ogsaa hjælper til. Men hvis man anlægger en saadan Synsvinkel, kunde man ogsaa sige, at man besørgede Trafikken tilfredsstillende ved at udføre f. Eks. 10—12 Rejser om Aaret med Baade paa 3 000—4 000 Tons, idet man ogsaa derved vilde blive sat i Stand til at op- og nedføre alt Godset. Jeg kan dog ikke se rettere, end at Trafikken, saaledes som den for Tiden foregaar med færre Rejser end tidligere, er utilfredsstillende. En hyppig og hurtig

Forbindelse er, hvad man trænger til, og det har vi ikke, hvad den højtærede Statsminister for øvrigt ogsaa villigt indrømmede. Det er ikke nok at sætte større Baade paa Ruten, naar Rejsernes Antal samtidig formindskes. Jeg er fuldt klar over, at man ikke af et Aktieselskab som Det Forenede Dampskibsselskab kan forlange større Ofre for at bringe en Forbindelse som den her omhandlede i Overensstemmelse med de Ønsker, som maa næres, og mine Udtalelser er derfor ingenlunde ment som en Bebrejdelse mod Det Forenede Dampskibsselskab. Jeg udtalte allerede første Gang, jeg beskæftigede mig med disse Forhold, at det var højst sandsynligt, at dette Aktieselskab ikke uden Hjælp eller Støtte udefra kan udvide Ruten, men jeg vil gerne hævde endnu en Gang, at det er af største Betydning for Forholdet til Færøerne og Island, at vi faar forøget og forbedret Forbindelsen saavel med Færøerne som med Island. En saadan forøget og forbedret Forbindelse vil i allerhøjeste Grad bidrage til, at væsentligt mere af den færøske og islandske Handel kommer til at gaa over København, og derved vil der ogsaa fremskaffes yderligere Gods og flere Passagerer til Ruten. Kunde den Del af Trafikken paa Færøerne og Island, der nu gaar over Bergen, f. Eks. Klipfisketransporten, som den højtærede Justitsminister omtalte, atter føres over den danske Rute via København, vilde der her sikres betydelige Fragtmængder netop for den udvidede Rute, og det vilde atter give Arbejde i København ved Losning og Genindladning i de Dampere, der herfra skulde befordre Varerne videre, antagelig via Hamborg til Syden. Nu ser jeg, at Det Forenede Dampskibsselskab har meddelt den højtærede Justitsminister, at det Bergenske Dampskibsselskab har erobret en stor Del af Klipfisketransporten fra Island, hvad jeg for øvrigt tidligere har henledet Opmærksomheden paa, idet de Fragter, som det norske Sel kab har noteret, har været saa lave, at det ikke har været Det Forenede Dampskibsselskab muligt at besørge Godset. Dette er overordentlig beklageligt, og naar Forholdet er det, at Det Forenede Dampskibsselskab ikke har set sig i Stand til at konkurrere med det Bergenske Dampskibsselskab — og Differencen i Fragt er tilmed ret betydelig —, faar man let en Følelse af, at der bag det norske Dampskibsselskab staar Interesser, der støtter dette Selskab under dets Kamp for at tilrive sig en Del af den færøske og islandske Transport. Jeg vil nu oprigtig haabe, at hele denne vigtige Sag ikke maa blive lagt